

J. P. Nielsen sige om en af de Ting, han nævnte, Broagervejen, at vi kan ikke med de Jordbundsforhold og det Terræn, vi har hos os, bygge Veje om Vinteren. Disse Arbejder bliver alt for dyre, vi har gjort den Erfaring adskillige Gange. De svære Jorder, vi har at arbejde i, bliver i den Grad opøltet, at man ingen Vegne kommer, og det hele bliver alt for dyrt. Til Trods for, at det er med Beklagelse, jeg siger, at vi ikke kan bidrage til at hjælpe paa den svære Vinterarbejdsløshed med den Slags Ting; saa maa jeg nævne det som en Kendsgerning; det vilde være umuligt. Derimod paa de lettere Jorder, f. Eks. naar der er Tale om Anlægget af Løgumkloster-Banen og den Slags Ting, vil det vistnok være muligt at fremskynde Arbejderne og derved afhjælpe Arbejdsløsheden.

Jeg vil saa gerne til Slut slutte mig til det Ønske, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gjorde sig til Talsmand for, at vi igen fik forelagt et Lovforslag om, at vi i Sønderjylland med Hensyn til Præstegaardsjorderne skulde ind under de samme Forhold, som man er under i det øvrige Land. Vi havde det for to Aar siden. Da blev det til min Beklagelse afvist. I Fjor var det ikke fremme, men jeg vil bede den højtærede Kirkeminister om ikke at lade denne Samling gaa til Ende, uden at vi faar et saadant Lovforslag forelagt paa ny. Der er særlig i Husmands- og Arbejderkredse dernede ikke saa lidt Indignation over, at vi paa det Omraade stadig skal indtage en Særstilling, at vi ikke skal have de samme Forhold, som man har i det øvrige Land.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

C. O. Pedersen: Jeg maa beklage, at de ærede Medlemmer Hr. Nis Nissen og Hr. Holger Andersen ikke har forstaaet, at det var en ren Barmhjertighedsgerning fra min Side overfor den højtærede Statsminister, naar jeg sagde, at man havde valgt at anlægge denne Sag, hvor personlige Interesser var paa Spil. De Herrer mener, det var offentlige Interesser, der var paa Spil. Ja, det er muligt, men man maa endelig erindre, at det, der gav Anledning til Sagsanlægget, var en Artikel, hvori Statsministeren blev beskyldt for at være Røverkaptajn og alle de andre Udtryk, der blev brugt om ham. Jeg maa sige, at hvis det, at dette blev

slynget ud, har givet Anledning til Sagen, og hvis man tillægger det offentlig Interesse, at Statsministeren værnes, saa var det Statsministeren som saadan, der slyngede den danske Landbostand den Haan i Ansigtet, som blev slynget ud i Bov. Hvis det er Politikeren Hr. Stauning, ikke Statsministeren, saa stiller Sagen sig noget anderledes, men jeg vil gerne hævde, at der knytter sig ingen som helst offentlig Interesse til, om Statsministeren her i Landet hedder Stauning eller hvad som helst andet.

Til det ærede Medlem Hr. Nis Nissens Bemærkning med Hensyn til Præstegaardsjorden skal jeg sige, at der ikke findes anden Uro i Sønderjylland end den, som han og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen skaber. Der er ikke nogen som helst Trang til denne Jord dernede. Det viser sig den ene Gang efter den anden, naar Domænerne skal udstykkes, at man har ikke de Folk til Raadighed, som skulde bruge Jorden. Jeg vil i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Nis Nissen sige, at jeg haaber, at den højtærede Kirkeminister vil lade det paagældende Lovforslag, som en Gang er blevet vel forvaret i Rigsdagens Papirkurv, blive dør, for der er ingen som helst Brug for det i Sønderjylland i Øjeblikket, og der er ikke Grund til at sætte Befolkningen paa den anden Ende med en saa overflødig Sag som denne.

Nis Nissen: Med Hensyn til de Barmhjertighedsgerninger, som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen i saa rigt Maal lader Statsministeren blive til Del, vil jeg lade Statsministeren og det ærede Medlem afgøre den Sag selv. Men det ærede Medlems Paastand om, at der med Hensyn til Præstegaardsjorden kun er den Uro om den Sag, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og jeg skaber om den, maa jeg paa det bestemteste vise tilbage. Der er ikke een repræsentativ Forsamling af Husmænd dernede, som ikke, uden at der gives nogen som helst Foranledning fra vor Side, fremsætter det af mig nævnte Krav, og vi fik endnu i Fjor paa et sent Tidspunkt, og desværre under en Form, som gjorde det svært for os at faa den anbragt, en Henvendelse fra Repræsentanter for samtlige Husmandsforeninger dernede, gaaende ud paa at faa det Spørgsmaal bragt paa Bane igen. Saadan ligger Sagen. At det undertiden kniber med at faa Købere til Domæneudstykingen, er rigtigt, og det ligger selvfølgelig i, at Folk